

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ابتلائات و بشارت‌ها پیشاهنگ و عده الله سبحانه و تعالی به نصرت!

(قسمت اول)

(ترجمه)

تکرار رویدادهای وحشتناک و خوفناک، که احساسات مسلمانان را نشانه گرفته است، بدون شک هدف آن نابودی، عدم تصمیم‌گیری و انتشار یأس و ناامیدی در بین شان می‌باشد؛ به عنوان مثال؛ دیده می‌شود که حکام مسلمانان در عزاداری ملکه بریتانیا می‌شتابند؛ این درحالی‌ست که این کشور استعمارگر مسلمانان را آزار و اذیت نموده و در حق شان بدترین جنایات را مرتکب شده است. دیگر این‌که؛ سفیر امریکا در سودان نقش گنجشک امیدبخش و یا کیوتر صلح را بازی می‌کند و از خانواده‌ها، بزرگان و روستاها دیدن می‌کند، از فقراء دلجوئی می‌کند، گردهمایی‌ها برگزار کرده و در کنفرانس‌ها حضور می‌یابد... طوری اظهار می‌کند که گویا حاکم فعلی سرزمین‌هاست؛ اما همه می‌دانند که عامل آشوب‌ها و جنایات در سراسر جهان مخصوصاً در سرزمین‌های اسلامی امریکاست.

در این شکی نیست که این دولت‌های استعمارگر، بحران‌ها و مصیبت‌ها را به همکاری حکام مزدور در سرزمین‌های ما خلق کرده و توطئه‌ها طرح می‌کنند و قبضه امنیتی و سیاسی خود را به گونه‌ای تحکیم کرده که وضعیت بد و زندگی سخت می‌گردد و این سبب می‌شود تا چیزی از یأس و ناامیدی در دل بعضی از مسلمانان نفوذ کند و کسی بگوید: آیا برای ما نصرتی خواهد آمد؟!

نصرت بخشش و هدیه الهی است که الله سبحانه و تعالی آن را فقط برای بندگان مخلص خود می‌بخشد. وی سبحانه و تعالی گاهی نصرت را زود و گاهی هم نظر به حکمتی که او تعالی بدان داناست، به تأخیر می‌اندازد؛ توسط آن مؤمنان را ابتلاء می‌کند و با تأخیرش بندگان مخلص و ثابت قدم را از شکست‌خوردگان و تسلیم‌شوندگان جدا می‌سازد. سنت الهی نفس آدمی را چنین معرفی می‌کند که: خیر را به عجله می‌طلبد و در برابر آزار و اذیت صبر و استقامت نمی‌کند:

﴿وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجْلُهُمْ﴾ [یونس: 11]

ترجمه: اگر الله (سبحانه و تعالی) در رساندن شرها و بلاهائی شتاب ورزد که مردمان (در حالت خشم و غضب و یا حماقت و جهالت) در طلب آن‌ها شتاب می‌نمایند، همچنان که (برابر سرشت انسانی خود) در فراچنگ آوردن خیرها و نعمت‌ها شتاب می‌ورزند، عمر (همگی انسان‌ها به پایان می‌رسد و اثری از) آن‌ها باقی نمی‌ماند (و اختیاری که پایه تکلیف و وجه امتیاز انسان از حیوان است، از میان می‌رود و اطاعت جنبه اضطراری پیدا می‌کند).

بسا اوقات بعد از سختی‌ها آسانی و بعد از مصیبت‌ها آرامی‌ست. چه بسا چیزهایی‌ست که انسان آنرا خیر می‌پندارد؛ در حالی‌که ضرر و شر وی در آن نهفته و چه بسا چیزهای هم است که انسان آنرا شر می‌پندارد؛ در حالی‌که خیر وی در آن نهفته است! الله سبحانه و تعالی فرموده است:

﴿وَ عَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَ عَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَ هُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَ اللَّهُ يَعْلَمُ وَ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ [بقره: 216]

ترجمه: چه بسا چیزی را دوست نمی‌دارید و آن چیز برای شما نیک باشد و چه بسا چیزی را خوش داشته باشید و آن چیز برای شما بد باشد و الله (به رموز کارها آشناست و از جمله مصلحت شما را) می‌داند و شما (از اسرار امور بی‌خبرید و مصلحت خود را چنان که شاید و بایب) نمی‌دانید.

امت اسلامی در طول تاریخ با مصیبت‌های بزرگی مواجه شده و این سلسله همچنان تکرار می‌شود. در گذشته با حملات تاتارها و جنگ‌های صلیبیان مواجه شد؛ الله سبحانه و تعالی برای این امت مردان با اخلاص آماده ساخت که صفوف شان را وحدت بخشیدند و بر دشمنان پیروز گشتند. امروزه هم این اضطراب‌ها بعد از فروپاشی خلافت تکرار می‌شود. استعمار وارد

حتماً و قطعاً ما به این واقعیت بزرگ در این نزدیکی‌ها به خواست الله سبحانه و تعالی برگشت خواهیم نمود! به وعده وی سبحانه و تعالی و به بشارت رسولش شادمان هستیم؛ لذا باید در این راستا با تمام نیرو فعالیت کنیم، ناامیدی و سرگردانی‌ها را معالجه کنیم، از بشارت‌ها آگاهی حاصل کنیم و بر ابتلاء‌ها صبر و استقامت کنیم! شکی نیست که نصرت در وقت معین خود که الله سبحانه و تعالی آن را می‌داند، آمدنی‌ست و مکلفیت ما فقط فعالیت نمودن برای اقامه حاکمیت اسلام در روی زمین می‌باشد! فرض کن که هر یک از ما موعود آن را می‌داند، آیا وی مکلفیت‌ها و خواسته‌های اسلام را عملی کرده است یا بسوی دنیا میل کرده و مناصب وی را شیفته‌ی خود نموده و حوادث وی را سخت جنبانده که در نهایت از فعالیت برای نصرت اسلام و از حمل دعوت برای اقامه خلافت رانده بر منهج نبوت دست کشیده است؟! ادامه دارد...

برگرفته از شماره 416 جریده الرایه

نویسنده: استاد محمدجامع (أبو ایمن)

مترجم: محمد مزمل